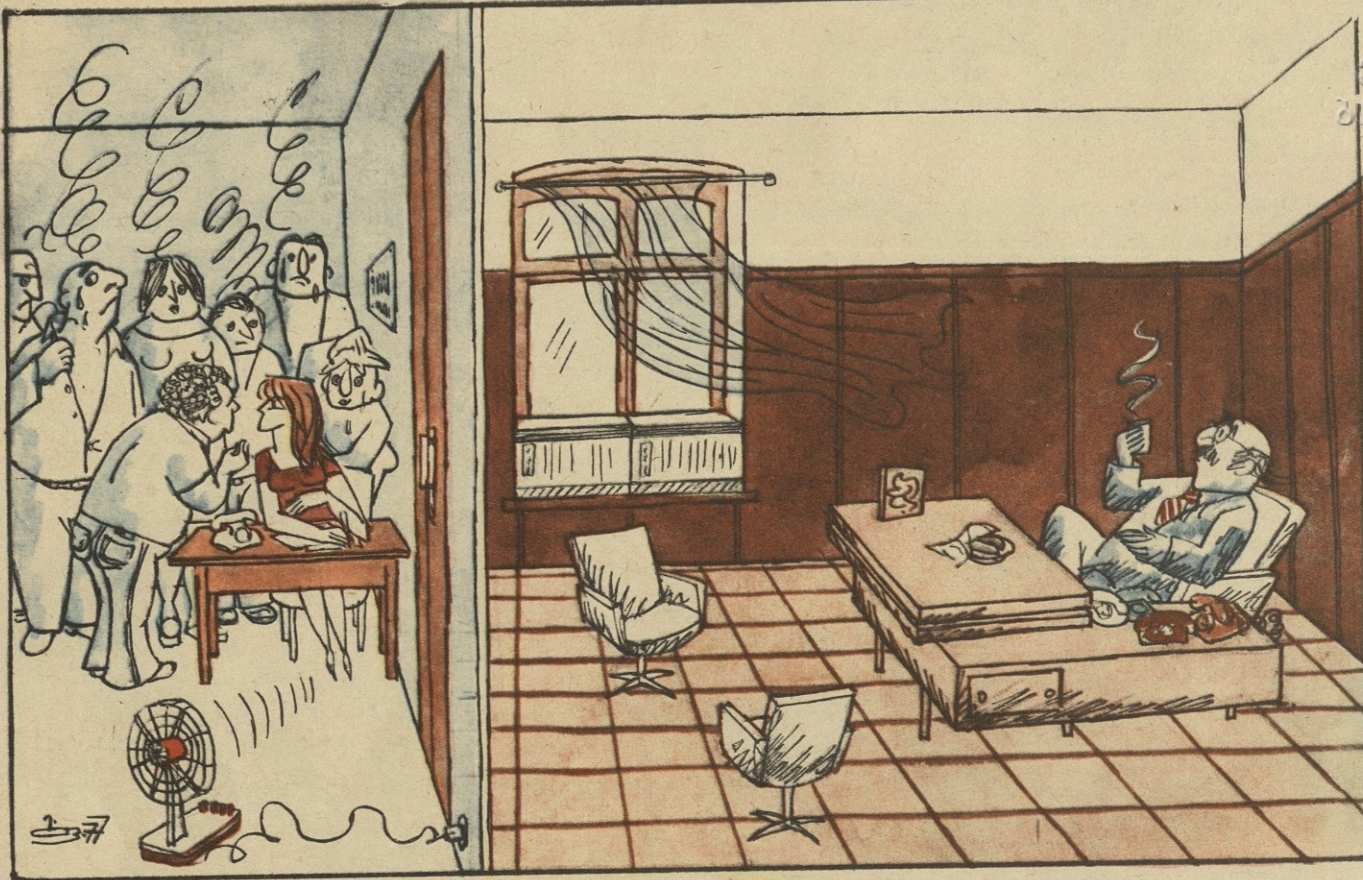

ნან. ჯ. დოლოვიანი

— სად მიგაქვს ეს ვაზლის ხე?
— ტარა არა გვაქვს და ხილს ანუ ვაზარებთ!

აზარა-პურიის მწვანე მთების გულიდან ლაღად მოჭქუნდა და მოღვიძლდა მდინარე აჭი. უზარმაზარ მთებზე და ლოდებს შუა შთაგორბდა აქაფებულ ტალღებს, ლაღად ჰმღეროდა მადლიან მიწას და ასაკვე ლაღად მიეჩანებოდა ზღვისაყენ... ვაკე ადგილებში გულუხვად ზრდიდა ტობსა და წვირას, ლორჯოსა თუ ქაშაყს, მთაში — კალმახს... მართალია, ახლაც მოჭქუნს აჭის წყალი, მაგრამ ვაი ასეთ ქუბილს! იგი ახლა უფრო მომძვინებარებს, ვიდრე მოჭქუნს... საქმე ისაა, რომ ექვსი შხამიანი ბრაკონიერის გაუგონარი ღორბეულობისა და ბორბტომქმედების გამო სრულიად გაწმენდილია თევზისაგან და არათუ ლიფსიტა, ბაყაყიც კი აღარ ჭაჭანებს მოწამელის ადგილიდან 10 კილომეტრის მანძილზე.

... 1977 წლის 19 ივნისს, დღის 3 საათზე, დატრიალდა აჭის წყლის ტრაგედია... მოქმედება დაიწყო სოფელ აღამბარში, გაგრძელდა სოფელ აჭში (ჰიდროელექტროსადგურის ზემოთ, ორი კილომეტრის მოშორებით) და დამთავრდა ქობულეთის შინაგან საქმეთა განყოფილებაში.

ტრაგედიის დამტრიალებელი პირნი არიან:

ამირან ენვაერის ძე ცაცხლაძე: დაბადების წელი — 1958. ეროვნება — ქართველი. სადაურობა — სოფელ აჭის მცხოვრები. სოციალური მდგომარეობა — კოლმეურნე. ახალციხის რაიონის კომკავშირელი. განათლება — საშუალო.

ჯემალ სულიმანის ძე ტაბიძე: დაბადების წელი — 1956. ეროვნება — ქართველი. სადაურობა — სოფელ მუხაესტატეს მცხოვრები. განათლება — თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სახალხო მეურნეობის დავებვის ფაკულტეტის მე-3 კურსის სტუდენტი. კომკავშირელი.

სოსო უაღვას ძე ქაბაძე: დაბადების წელი — 1952. ეროვნება — ქართველი. სადაურობა — სოფელ მუხაესტატეს მცხოვრები. განათლება — უმაღლესი. სამუშაო ადგილი — ოჩხამურის ტუნჯის ქარხნის ცვლის უფროსი. კომკავშირელი. სპეციალობა — აგრონომ-ინტილოგი.

ლევან უშპრის ძე ბობიძე: დაბადების წელი — 1951. ეროვნება — ქართველი. სადაურობა — სოფელ მუხაესტატეს მცხოვრები. კოლმეურნე.

გადრი მემდის ძე ჯინვარაძე: დაბადების წელი — 1951. სადაურობა — სოფელ გვარას მცხოვრები. განათლება — საშუალო. სამუშაო ადგილი — დასახელებული სახლის „ჩირადდასა“ ხეჩანკოსი.

თეიმურ სულიმანის ძე მგალობლიშვილი: დაბადების წელი —

1951. სადაურობა — სოფელ მუხაესტატეს მცხოვრები. კოლმეურნე. — ტყა-ტყუპ! — ისმის ქლოროფოსით საფსე ტომარაზე შიშველი თევზების ხმა. ტრაგედიის „გმირები“ ვაოცებულნი დასცქერიან წყალს და ლამის სასოწარკვეთილებამდე მიდიან: არ მოჭქედებს საწამლაგი! მაგრამ წყალი, ერთბაშად, **ბადრი ჯინვარაძის** „ეტიკულით“ გამწვანდა, მერე აღულდა და გულამამოტრიალებული თევზებით გათეთრდა... არ მოელოდნენ ბრაკონიერები ასეთ სასწაულს! შეშინდნენ!

— მგონი, დიდი დოზა მოგვივიდა, ბიჭებო! — შიშით წამოაყრნატალა **ქაბაძე**, — ჯობდა, დინამიტი გვესროლა...

წყალი უფრო და უფრო მწვანდებოდა.

კალმახი!.. მხოლოდ კალმახი!.. სხვა თევზი იქ ამსვლელი არაა!.. ჰიდროელექტროსადგურის პლატინა არ უშვებს სხვა თევზს! ვინ მოთვლის, რამდენი კალმახი უნახავთ სოფელ აჭისა და ლიხაურის მცხოვრებთ პირშიკულდაწარბილი, 2-3 მეტრის სიმაღლეზე რომ ხტებოდა „პლატინის ბარიერის“ გადასახალხავად... ახლა კი?..

სსრ კავშირის თევზის მეურნეობის სამინისტროს ზღვის თევზის მეურნეობებისა და ოკეანოგრაფიის სრულიად საკავშირო სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის საქართველოს განყოფილების დანაკვნით, აჭის წყალში დატრიალებული ტრაგედიის შედეგად ზარალმა 55.500 მანეთს მიაღწია! (ერთი კალმახის ღირებულება 10 მანეთი, განურჩევლად ზომისა).

მოწამლულია მდინარე აჭი... არ მიეკაროთ!... ეს ხმა სოფელ აჭში მეხივით გავარდა. მოწამლული წყალი სოფელ ლიხაურსაც მიაღწია. მოკვდა ორი ძროხა, დაიხოცა რამდენიმე ქათამი. 10 კილომეტრის მანძილზე არ გადარჩენილა არც ერთი ცალი კალმახი!

25 ივნისს ქობულეთის სოსლოს სამართლად განყოფილების ინსპექტორებმა, მილიციის ლეიტენანტებმა თიარ ჯემალის ძე დასახამიძემ, ნიკოლოზ მემედის ძე მახარაძემ და ქობულეთის საგამომძიებლო ქვე-განყოფილების უფროსმა, მილიციის კაპიტანმა — ბენიამინ ილიას ძე უახაველმა, სოფელ აჭის მცხოვრებთა დახმარებით, ბრაკონიერები დააპატიმრეს.

რევაზ ოსეფაიშვილი,

„ნიანგის“ საკუთარი კორესპონდენტი.

„საქონისა“

რად დაგრჩა?

ნ.ბ. ი. კომიაშვილის

— ბევრი გყავს დაპატივებული?
 — ა, ბატონო, სია!..
 — კაი ბლომად ყოფილა.
 — ამიტომ მეშინია, ღვინო არ დამაკლდეს!
 — რაგაკლდება კი არა, დაგრჩება!
 — როგორ, კაცო?!
 — აბა, დახედე სიას, რამდენია აქ მსმელი? ქალებს მსმე-
 ლებში ხომ არ ჩათვლი?!
 — კი მაგრამ...
 — არავითარი მაგრამ! ქალები დავამინუსოთ! ახლა მივხ-
 ედოთ კაცებს: რამდენია აქ წნევიანი, დიაბეტიანი, ინფარქტ-
 გადატანილი? მსმელთა რიცხვი კიდევ შემცირდება. ხომ მარ-
 თალი ვარ?!
 — ჰო...
 — გარდა ამისა, ზოგს არაფერი სტკივა, მაგრამ, უბრალოდ,
 ვერ სვამს, როგორც ამბობენ, მკორელიტრაჟიანია. ხომ არიან
 ამისთანებიც?!
 — კი...
 — ესეც გამოვკვლოთ, ბოლოს, ვინც საკუთარი მანქანით
 მოვა, ხომ ვერ დალეკს? რად დაგრჩა?
 — ღვინო!

გიგლა გახტაძე.

— წაშვალულ-დამრჩენის სადღეგრძელო მაინც დალიეთ!

ქ. რუსთავეის სასტუმრო „რუსთავეის“ ადმინისტრაციის ჩივილი

— რად არ იცინით? — როდესაც ვკითხე
 ყურებჩამოყრდილ ადმინისტრატორს,
 უმალ მომივო: — კარგი, თუ ძმა ხარ,
 რა გამაცინებს ამ ბინის პატრონს?!
 რაც აქ მოვედი, შიშისგან გაუხში,
 დავგლახდი, ნაცრის ფერი დამედო!..
 ნამდვილად დიდი ვაჟკაცობაა,
 აქ დაძინება კაცმა გაბედო!
 ვინ მკითხავს, თორემ, პროექტის ნაცვლად,
 წარმოვადგენდი ამნაირ უსტარს:
 არა რემონტი, არამედ, სულ მთლად
 შეცვლა სჭირდება სასტუმრო „რუსთავეს“!..

არბაგბელო გაბედავა

ნ.ბ. ზ. ფორხნიძის

— მიპასუხეთ, ყმაწვილო, როგორ აყენებენ ნახევრადტკპილ ღვინ-
 ნოებს?
 — ნახევარ ღოჯა შაქარს აყრიან!

უთუთკესი ღეჟსი

ავტორი ტეტია — ავტორიტეტია.
 ფალსიფიკაცია — ნატიფი კაცია.
 ფარავს ტიტული — პარაზიტული.
 დაფინანსება — ქაფით ავსება.
 მუქთახორობა — სუფთა ღორობა,
 ანტიპოდია? — მადლი როდია.
 არს აფერისტი — არაფერისტი.
 მას აქვს გენია? — დასადგენია.
 ხურდის დაკლება — უდრის აკლებას.
 თანამეინახე — დანა შეინახე!

გიორგი უთუთკესი

კალარუნა

(იგავი)

გამოეტყა ყურღღღს ვაი... ცელი და ვაჟაზე:
 — უკუა ბრწყინებს ჩემი ცოლი შენთვის გარეჯიკო.
 ვილა თუნდაც წინ აღმიდგეთ მხოლოდ ყველა, გადაწყვეტეთ, ჩვეს იჯახში ვადიდოლო მელა! —
 — შეილა, ჩვეს ხან კომბოსტოს კეჭი, ხან უმწიფარ ცოლის, მითა კი... როგორც გინდა... არ ინანი ბოლოს! —
 — ხი-ხი, შენ კვლე სიო გიჭრის ეამის უწინდლის, ვაჟიკი ვაი შე ენიც მიყვარს, იმის ჩვენურიდების თანაც ქალღმერთს ვისაკურბო, ნაწილი უკეთეს ცოლელს, დაჩქერე, ჩამოსი სიკეთით ცას უწეა ბოლოს! —
 უბებრებს გინდობა დღესა ვაჟიკის შუბლი,
 მიგანა რაი ახლ ნადვრია ძის — პატარა უფლის, დედამთილი, რომ იტყვინას, შეუძლებელს სძლებდა.
 რძალს ხან ხიზონს მიათამებდა, ხან — მინ გაზრილი დედალს, კიდევ მეტი: პატარასი ბედნიერბა აწეწომ ტყის ხელშეწყობის ლობის ცოლის — დარად გამოაწყო... და ქმრის შვირას შელად მინც ვადაავრა ბინდი:
 — დედაშენთან ვერ ვცხოვრებ, ყურიბი აქვს ღლი-...
 — აურები მეც... — აიტი, გეჭდა, ზუსტად ჰვაჯახი დღესა, მაგარა ძლიერ რომ მივაჯახარ, შეს ნაჯს ვერა ვხვდავ?...
 — დედოცი რომ მივეჭრო, არც ჩვენს მიუღებო?...
 — თვეში ერთხელ ვეცტებმის და მივაგატანის ფული! სხვას კი ყველას აუტრიალუ ჩვენთან სტუბრად მისილა, თორენ ნადიდ არ ავსდება სისხლით ტყარის მისურას! მალე იქცა სინამდვილე მელას ზრახვა შირა: ავმა რძალმა ტბილ დღდამილს თავი უტრა გარეთი... ავიეს, არც ერთი ცანკაოაძეს არ ეღებდა კარგბს!

...ღამე, კერძელს ცოლის სიტყვა გულზე ხვდება ვადალ:
 — მიყვარდი და მძულარი, რადგან ჩემს დარკულზე ცეკვებ სეუყელ, თორემ მშირად ქველს გიბოლვედ ღლით! —
 სეუყელ ღდღს გზას დაღდა ქალაქუნა შეილი... ამ ღდღს ყველამ ნახა, ვისაც არ იხებ ქურუნი: მელა ზრად და მავტუნა ქმარს იბნებდა გულში.

კერძელს ზედ ბევრს სტანჯავდა, ბევრას სტანჯავს ახლაც... ვამა ირსაც ეს იგავი გულს ვერ დაუღებრავს!

პიშვარდ იხსამბი

ვა. ჰ. ბილიძისა

— ის ჯიხნახი, მუ როუ მივაკლდა და მოვიხი, ვინ პაირომისნი მი-
 ჩეკვიძი...

ვა. ბ. პიბიაშვილისა

— მისპირიანობა რომ მივხვესო, ამ თორბეს ხალ დეკა-
 ლავებით!

სკყურა

საქლო მეგობარს ვეწევი შინ.

— აბა, დავწყობო! — ვუ- თხარო და ჩემი გიგმა შეუთ- ვაზე. — რით დავწყობო? — შე- გიკითხა იგი. — ვერ სუფრა გავმალთო, თიფიფით ქათამო სუფრა! — გუჭმალთ! — ახლო რამ-ჭურჭილია საჭირი? სუფრამ შესანიშნავი სე- რები განძა. — კონიაი რომელი გო- ბია? — „თბილისი“ და „ენისე- ლი“ იყო! — ღვიწი?	— რა თქმა უნდა, შამბა- ნური ბათობი ინსიგება. შუშ- მუნით ისინება და საბაბო ისინება. — მშრალი ღვიწი? იყოს, რა უჭირს? — შამბნ „ფურჯანი“ აჯო- ბებს, ბეჭის მუდლი აქვს. — შოთის პურები, გრძე- ლი, ორბად დარკილი შო- თის პურები არ დავაყოფე- დეს! — არა! — ახლა გულის ყველა, შეჯანილო და ხიზოლოთ, მხოლოე შევი! — წითელი არა? — წითელი იყოს! — საბაო და უფთო? — არის! — აბა, ახლა პირში ბო-	ლოყებრილი, შერბარეულ ტოტი გვინდა! — იქვე არა! — მრგვალი მომარბული ღელთა და ცერანი შეწე- დებიუც დაუმეტე! — უნ დავაჯაო? — ტრესის მწარფელს ღლიბსადგან სახე იხე დაუღსრელა, რომ მიაიბომბე- ბულ სექნელი გრო იგველ ვერ აულებდა მას დუშუბლ სეკოს, — ნაწილია მრგვალი, მის- ხინდისა, პავონებმა... — როგორ ტობს სამწარფე- ლის შექმნას საჭირო? — ნია- ღისურად შევთბო ტრესის მწარფელი. — დავწყობ შეგვფეც ლვი- კერი საეფრელი: ტუმბ-100- ის სამწარფელს პარაგმე შე- უშას მწარფელი, მინავრ იხე- ვო, მიაღვეს მრგვალი ბულ- დებრი და ზუბი მიავარ იხე- ნერი, რომლიბუ არაგურს არ გაორებან, ხელდას კო... — აბა, თვენი პრიტეტი ბა- თი შტებრი უნდა შემეცადებ? გინაღლი არა: — ტრესის მწარფელმა შეაგრა არფისი. — შეტყობებს შეგვეც რას უტყებთი ამ ხუთ ინერბს,

ბაღრი ტონია

კრიბალ ოსხანი

ნუ უყუბრ შურით მოდეს,
 ლეცმეს მიოთხოვს ურთობდა.

არ ენას მცირე ოდა,
 სსახალზე ირეთდა.

აწიოვება რომ საესდება,
 საგარეთში მოთავსდება.

... ..

იგი თათბირებს ყველისთან მართავს,
 თავის საკუთარ სინდისის გარდა.

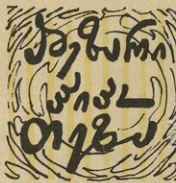
... ..

რადგან საქმისთვის ველარ ივლიდა,
 კამინტიდან ფხვს არ იცვლიდა.

ირაკლი აკაბული

სადევიარდებულმა არფოს-
 მა ტრესის მწარფელს განხე-
 ტვა პნეფსური მურღვიე შე-
 ღწია. მწარფელი და-ხოლობი
 ხოტი წუთი ავირდებოდა არფე-
 ოსს, იღუშელ კარტოთეებს ა-
 დაღიერება, „სამწარფლოს თე-
 რიბია? არა ბია, ვინ იმემა...
 იქნეს საინსტრეს მთავარი იმ
 თინება არა, არც იმას სჯეს! —
 ტრესის მწარფელს იღუშა
 ღლები ისარგულა არყეპასა და
 იხე ახლის მივაღდა მას, რომ
 მჭრისინგან ტრესის მწარ-
 ველს გაბინარებულ თმბი
 აღუნავა.

— რა მანება, ვინწინა! — შე-
 უნერ მწარფელი, თან ანანვეუ-
 ლ თმა იხე მორავი დაეწყოთ-
 კოს დანინობი ქათამი ვაქინაო.
 — მე ვახავარი ტუმბ-100-
ის ნორბინტის რენინები ჩვენი
 ტრესის სხებებს მუშაობის გა-
 საწყობებსდელ მაქვს ახალი ტო-
 პის სამწარფელი შექმნის პროე-
 კტი და თვეწ მწარფელი ვილა.
 — უნ დავაჯაო? — ტრესის
 მწარფელს ღლიბსადგან სახე იხე
 დაუღსრელა, რომ მიაიბომბე-
 ბულ სექნელი გრო იგველ ვერ
 აულებდა მას დუშუბლ სეკოს,
 — ნაწილია მრგვალი, მის-
 ხინდისა, პავონებმა...
 — როგორ ტობს სამწარფე-
 ლის შექმნას საჭირო? — ნია-
 ღისურად შევთბო ტრესის
 მწარფელი.
 — დავწყობ შეგვფეც ლვი-
 კერი საეფრელი: ტუმბ-100-
ის სამწარფელს პარაგმე შე-
 უშას მწარფელი, მინავრ იხე-
 ვო, მიაღვეს მრგვალი ბულ-
 დებრი და ზუბი მიავარ იხე-
 ნერი, რომლიბუ არაგურს არ
 გაორებან, ხელდას კო...
 — აბა, თვენი პრიტეტი ბა-
 თი შტებრი უნდა შემეცადებ?
 გინაღლი არა: — ტრესის
 მწარფელმა შეაგრა არფისი.
 — შეტყობებს შეგვეც რას
 უტყებთი ამ ხუთ ინერბს,

თვეწის კანწინუთი უპარტებოთი
 რომ დავერბოვამ? მათ ხომ ხე-
 რებათ სამსახური იმიტო, რომ
 არაფერი არ ავტონის, ხელდას კი...
 — როგორ, არაფერს არ ავტონ-
 ის და ხელდას იღებენ? — ათ-
 რუსებდა მწარფელი.
 — ანაღდა კანწინუთი შევიშო
 მივავრ ინერწი.
 — თვეწ რომ დავაჯაო იმ
 კაცო ვერ ვნახე.
 — როგორ ვერ ვნახე? არაფერს
 არ ავტონის, ტუთულად დებნი
 ამიდგა ხელდას! — მწარფელ-
 სმა გახარბილი მიხვდებოდა
 დესქნულად მივავრი ინერწი.
 — არა, თმა ბეღედა, არაფერს არ
 ავტონის და ხელდას კი იღებს!
 — ნაწინი მივატარ პროდისი...
 — მიაგრა ინერწის შტების
 გაუქმება ვის ვაფევი? — ვაწქედა
 მწარფელი.
 — მეუ მაგა არ ვაზნობ? —
 აქმი შეტყობას პროდისი.
 — აბა, რას აზნობი! — დაინ-
 ტრებდა მწარფელი.
 — ამიტომ უნდა შევქმნას სამ-
 მარფელი, ისეთი იტიბას სადავ
 გაერთიანებან ინერწი პერსი-
 ნების, რომლიბუ არაგურს არ
 გაორებან, ხელდას კო...
 — სეთი სამწარფელი ჩვეწს
 კომბეტეციასო არ შელსი ვეცის
 რომ არ იყოს, მისევის სამწარფე-
 ლი არაგურებებური ექნეს! —
 სამწარფელი სჯეს სამწარ-
 ველობისთვის თვეწა იტნება:

ღლი. მე გავწყობ შექმნების
 მკაცრ იმის შეტყობ, რომ არცა
 ტუმბ-100-ის ხუთ ინერწი
 შებადებულს ვეჭვას, მას პრო-
 ესტიტი ვაწარდა შრომის წაე-
 დებება.

— რისი ამ შეტყობის მე
 ვეეტყობის დუშუბლ რგობეს-
 ეს, მოდარე ჩემ შეტყობს სამს-
 რმრგვალი შექმნას! კაც დაეცა
 მარტულად უფროსი, ამისე
 ამან მე შევწყობი თვეწის სამს
 უპარბ!

— მომხმინავო!
 — მობრანდითი კანწინუთისა
 — მე ვნახე და შეგიი ვახვბ-
 ნი, რომ ის ხუთი ინერწი თუ
 არაფერს არ ავტონის, თვეწა არა-
 ფერს არ ავტონის, თმა ვაწო,
 რომ ისინა...
 — მოიკე, მოიკე! როგორ
 სნევი?! — ლოკურს ამბიანბნი
 გაიხალბოა მწარფელი.
 — თუ სხვა არაფერს არ ავ-
 ტონის და თვეწ მას თვალებურს
 ადევნები, გამომდს, რომ არც
 თვეწ ავტონის ჩაქები!
 — რაინათა!
 — თუ ის ხუთი ინერწი რა
 შეტყობს თვეწა მივავრი ინერწი
 არაფერს არ ავტონის.
 — მე რა შეუმა ვარ?! — შე-
 აუწყებინა მწარფელმა.
 — მაშინ არც ისინი არან
 შეუში — გაამაროლა პროდისი.
 — აბა, ბატონო, თვითონ ისინი
 არან შეუში, არაფერს რომ არ ავ-
 ტონის!

— რაინათა!
 ტრესის მწარფელი ჩიფრდა,
 მერე სსახალზე ქათამი...
 — თვითონ ისინი არან შეუში,
 არაფერს რომ არ ავტონის!
 — კი გვარამ, მართო ისინი
 არან შეუში?
 — არ!
 — არ!
 — კი, ამას უვალზე კარგად
 მრამბის შეტყობლად არგინა-
 ცილის ნამამბიანბნის ნახებლანა.

— ასმ პატარა საცაულო მოსტონს მინდითი?
 — იმ მოსტონსთან, ღირებუბა რომ სხედანი!

20

...ცისკრად ავდგ, შევიკაზმე, რა გათენდა ღამე დილადა.
ვცანი ჯანსუღ ჩარკვიანი მთარედაქტორ-ავთანდილად!

ზოთა რუსთაველი

ქართველი ხალხი შეგხარის შენ — ცისკარს — ჟურნალ-ვარსკვლავსა —
ყველაზე უფრო ახლობელს, ყველაზე უფრო კაშკაშას!

ძნელი გზა განვლე გმირულად, ნიჭად აღბეჭდე ნავალი!..
„ცაზე ცისკარი კაშკაშებს, ჩაბრძანებულა მრავალი“!

შემოქმედ ახალგაზრდობის სალოცავ-დასაფიცარო,
ხატებავ ჩვენი თაობის და ჩვენო კერპო ცისკარო!

ქართველი ხალხი შეგხარის! — ხარ მისი ხმა და სახეო!
„ანთებულ სანთელს გამსგავსე, დილით ცისკარზე გნახეო!“

გულს საქართველო, უკვდავი, გახატია და გეხატა!..
ათასი ბრძოლა გადაგხდა, ოცი რომ გადაგხდა!

ცადალოცვილო ცისკარო, შენს გამოჩენას მზე ახლავს!
ღღეს გიღღებრძელებ სუყველა ავტორს — ზეძველს და ზეახალს, —

დიდ თანამშრომელს სუყველას, — სხივებს რომ გაფრქვევს, გაფრქვია,
სუყველა ყოფილ რედაქტორს და მთავარს ჯანსუღ ჩარკვიანს!

ლექსი დავიწყე შოთათი, შოთათი დავამთავრო:
„ზოგთა ვთქვით: არის ცისკარი, ზოგთა თქვეს: არის მთვარეო“.

„ნიანგის“ დავალებით ზაურ გოლკვაძე

კომალიონების კალა :

— ალო, ალო! მაყვალა, შენა ხარ?!
— კი.
— ჰოდა, იმას გეუბნებოდი, ჩემო მაყვა-
ლა, მაგათი ნუ გეშინია! ბევრად უკეთეს
სამსახურსაც იშოვი! შენი ფასი არ იციან,
ბარბაროსები არიან.
— რაო?
— ბარბაროსები ძველად გერმანულ
ტომებს ერქვა, რომელ ქვეყანაზეც ხელი
მიუწვდებოდათ, ყველას იპყრობდნენ.

— არა, არა, ფაშისტები არა, ბარბარო-
სები ფაშისტებზე ადრე იყვნენ, შაჰ-აბაზი
სხვა იყო!.. ჰოდა, იმას გეუბნებოდი...
ეგენი, ჩემო მაყვალა, სადისტები არიან!
რაო? „სადისტები“ რას ნიშნავს?! სადის-
ტი, ჩემო მაყვალა, ისეთ ადამიანს ეწოდება,
რომელსაც სხვათა ტანჯვა-წამების მანია
სჭირს.
— რაო?
— „მანიაკი“ რას ნიშნავს? მანია ვისაც
აქვს!
— ...

— მანია! ახლა არ აგისხენი?!
— ...
— ჰოდა, იმას გეუბნებოდი, ჩემო
მაყვალა, შენისთანა განათლებულ ადამიანს
რომ სამსახურიდან დაითხოვს, იმ დირე-
ქტორს რა უნდა ველაპარაკო?! მას თვითონ
არ ექნება საქმე წესრიგში! ვნახოთ, ერთი,
რას გახდებიან უშენოდ! ექვს საათზე
მეტროსთან ხომ მოხვალ?
— არა! წადი და იმ შენ მანიას შენ-
ვდი! — უპასუხა მაყვალამ.

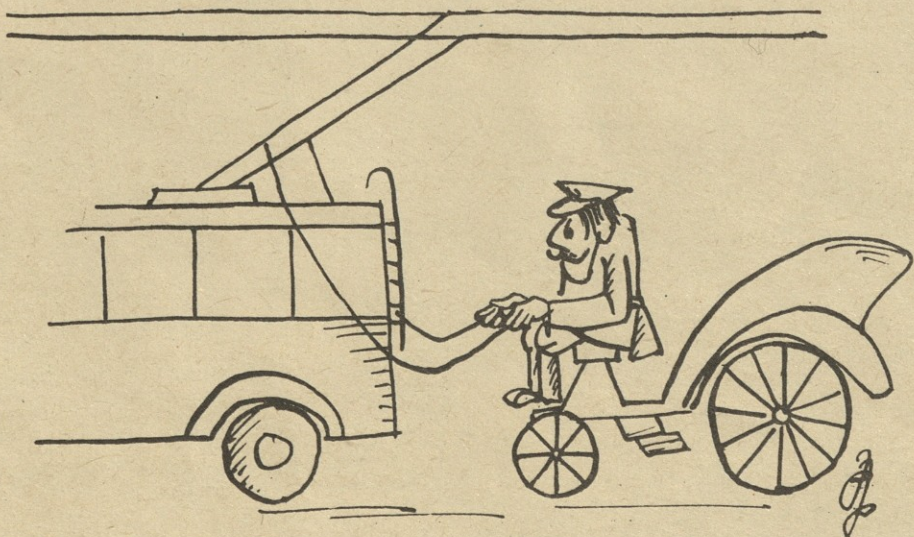
ზაურ ჯაფარიძე

ნ.ბ. ბ. კუტიანის

უსიტყვოდ

ნ.ბ. ბ. მხედლიშვილისა

უსიტყვოდ

• ყველა ვიღაცაა •

— ძია, გეხვეწები, პაპიანო მივდივარ და ვგ ვართი მი-
ხაკი მანეთად მომიცი!
— მანეთად ავბრ ოსრასუში!..

— ვინ არის ეს თამადა, ზომა-წონა რომ არ იცის?!
— ჩვენი სოფლის ნოქარია!

ნიანვის ლსკა ტსრი

გაგეგმვის რაიონის სოფელ სა-
ლიანოს მდ. ინჩხრია ჩამოედის და სო-
ფელს შუაზე უოფს. სოფელი პატარაა
და მდინარეც პატარაა. მაგრამ მთაში
თუ წვიმა მოვიდა, ინჩხრია გა-
ანჩხლდება. გადიდება, გაავდება და
მისი გადალახვა შეუძლებელია როგორც
ფეხით, ასევე ტრანსპორტით. ამის გა-
მო მოკლებულნი ვართ ისეთ მომსახუ-
რებს, როგორცაა სასწრაფო დახმა-
რება, გაზით მომარაგება, ტაქსი
და სხვა. აქ ჭერ კიდევა შემორჩე-
ნილი მამაპაპური საცაღფეხო ხილი,
რომელიც დღევანდელი ცხოვრების
ტემპსა და მოთხოვნებს ვერ აკმაყოფი-
ლებს. ვის არ მივმართეთ, სად არ გა-
ვაგზავნეთ წერილი, მაგრამ არ იქნა და
არა. — საცაღფეხო ხილი ვერ გადა-
ეთლა სამანქანო ხილად!

თიანეთის რაიონის სოფელ ახალ-
სოფელში ცხოვრობთ და თიანეთში
ვმუშაობთ. უოველდღე გვიხდება მდ.
საგამის გადალახვა შიშველი ფეხით.
წყალი მთისა და ძალზე ცივია. ზაფხულ-
ში კიდევ არა უშავს, მაგრამ ზამთარში

რა ვქნათ? სამარშრუტო ავტობუსი და-
დიოდა და რეისიდან მოხსნეს. მუხრუ-
კები უსველდებაო. ჩვენ რომ 12 კმ-ს
ფეხით დავდივართ და ფეხები გვიხვე-
ლდება?

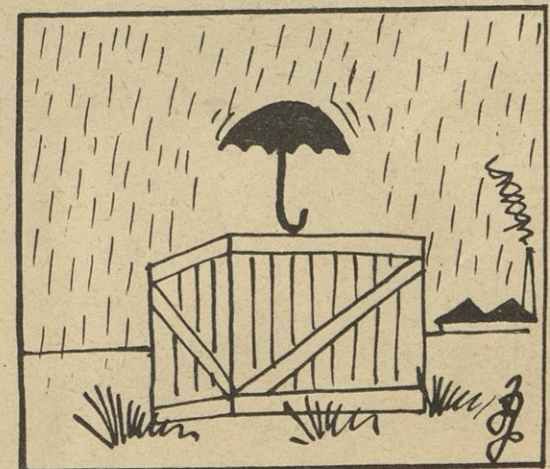
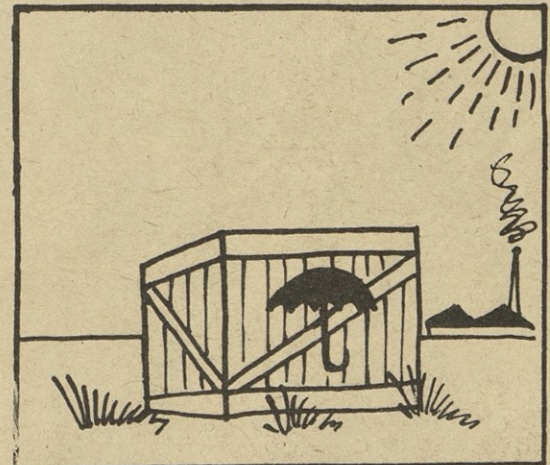
ბორტი ენები ამბობენ, მდ. საგამ-
ზე გასადები ხიდის პროექტს წელს 10
წლის იუბილეს უხდიანო.

ხვანძაბარბს ღვინო საქვეყნოდ ცნო-
ბილაა. მაგრამ ამბროლაურის რაიონ-
ის სოფ. ხვანძაბარბში ქვეყნის ამბავს
ძალზე გვიან ვგებულობთ. განა იმიტომ.
რომ რაქველები ვართ? — ტელეგადა-
მცემი ანდა არ გვივარგა. ასე ამბობენ.
ხიდიკრას თავზე აგებული ანდა უხარის-
ხოაო. ჩვენთან ახლო-მახლო მდებარე
სოფლების — ჩორჯოს, ბოსტანას, სად-
მელის, ძირაგულის, ხიდიკრის და
წესის მცხოვრებნი ტელეგადაცემის
წესიერად უურბებს ნატრულობენ. იქ-
ნებ ჩვენც გვეღირსოს ცისფერი ეკრა-
ნის დანახვაო.

ჭუთაისში, კალინინის ქუჩაზე, ღია
არხია. არხში წყალი მოედინება. რომე-
ლსაც მომწამლავი სიო მოჰყვება იმის
გამო, რომ წყალი გაბინძურებულია და
ანტისანიტარიის კერაა. აქ ყველანაირი
მწერია მომრავლებული. ბავშვებს სახ-
ლიდან არ ვუშვებთ და ზაფხულში ფა-
ნჯრები გვაქვს დახურული. როდის გვე-
ღირსება არხის დახურვა და ფანჯრების
გაღება?

ჩვენი ზემო ავბალის უფარის ჭუ-
ჩის მცხოვრებნი. ვუერთლებით ქუთაი-
სში კალინინის ქუჩაზე მცხოვრებთ
ჩვენი ქუჩის არხით.

შ. ს.

უსიტყვოდ

7-77

77-611

ქართული
ბიბლიოთეკა

Индекс 76137

ქის სემის მასკარადი

ხახ. ბ. ლომიძისა

მთავარი რედაქტორი ზურაბ გემავაშვილი საზღვარგარეთო კორესპონდენტი: ზ. გომეზაძე (სა. რედ. პოდგორნა), ზ. კაციაშვილი, ჯ. ლულუა, ბ. ლომიძე, ნ. მალაფონი (ზხ. რედ.), ბ. ნიშნიანიძე, ბ. სიხარულიძე (პ/მ. ჭიფიანი), ბ. შირცხალავა, თ. ვალიძე, ბიბლიოთეკის რედაქტორი ბ. კუხალაშვილი, ბ. საბინიძე და იუმორის შარანალი „ნანახი“ ბ. თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 42, საქართველოს კ. კ. კ. გამომცემლობა, ვადეცე ასაწყობად 22/VI-77 წ. თელმონოფეროლია დასაბეჭდავად 12/IX-77 წ. ქალაქის ზომა 70x108/8 ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 2. ადრეტიკო-გამომცემლობა თბილისი 1.7 საქართველოს კ. კ. კ. გამომცემლობის სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. 14. ზეცე. 2620. უც 00805 ტირ. 140.000 თბილისი, პრ. რუსთაველი № 42, Сатирико-юмористический журнал «Нанги», Издательство ЦК КП Грузии Типография Издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, ул. Ленина № 14. ტელეფონები: 77-76-69, 93-19-42, 93-10-78, 93-49-32. რედაქციის შემოქმედის მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.

ნახტი თემებს ავტორები: მ. აბაშიძე, კ. დეი, სამე. თ. თუბანიძე, ვ. კუ, ცო. ბ. მდივნიშვილი, მ. შველიძე, ი. კოქაშვილი, ნ. ჯაფარიძე

№ 611
32

